

اینترنت؛ چاقوی رو لبه!

گفت و گو با محمد مهدی امیرواقفی

مدرس و عضو هیأت تألیف کتاب درسی تفکر و سواد رسانه‌ای و فعال رسانه

امیرحسین علی‌نیافرد

نوجوانه

شاید حتی نزدیک ترا انسان‌ها با آن سر و کار داریم. صحیح درحالی که چشم‌های مان پف کرده و مادر و پدر اصرار دارند که صبحانه نخورده به مدرسه بیانیم در زمانی که خواب بوده‌ایم چه خبر بوده است. در این شماره از بعضی از شغل‌ها را بگیرد و دیگر نیازی به نیروی انسانی و... نباشد. به همین دلیل پای گفت و گو با محمد مهدی امیرواقفی، مدرس و عضو هیأت تألیف کتاب درسی تفکر و سواد رسانه‌ای و فعال رسانه نشسته‌ایم تا این دنیا عجیب برای ما بگوید.

البته باید دید نیت استفاده‌کنندگان در چیست یک دکتر با همان چاقو می‌تواند هزاران نفر را درمان کند اما یک نفر دیگر می‌تواند صدمه به دیگری بزند.

از نظر شما جای چه چیزی در دنیای فناوری خالی است؟
به نظرم جای خیلی چیزها خالی است و هنوز خیلی کارها وجود دارد که می‌تواند در دنیا انجام شود. در این زمان مافکر می‌کنیم تمام نقشه را فتحه‌ایم اما حقیقت ماجرا این است که هنوز خیلی از مراحل باقی مانده است. باید جلوتر برویم و قسمت‌های کشف نشده را پیدا و نقشه بخش تاریک این بازی را روشن کنیم.

تابه حال شده از دنیای مجازی خسته شوید؟ چگونه می‌توانیم بین دنیای مجازی واقعی خود حد و مرز قائل باشیم. من می‌خواهم این طوری بگویم که آیا شده تا به حال از زندگی خسته و ناامید شوید؟

قطع‌آدم خسته می‌شود و باید استراحت یا تازه‌سازی کند تا دوباره بتواند کار و زندگی خود را آغاز کند پس این فرایند طبیعی است که مازای فضای اینترنت نیز خسته شویم. می‌خواهم این موضوع را به فوتبال ربط بدهم، فرض کنید یک تیم فوتبال در یک جام و جواد دارد که در بازی سوم خود نیاز دارد به دو گل و به شدت بازیکنان آن تیم خسته هستند. دو حالت وجود دارد، در حالت اول تیم با حالت خسته بازی می‌کند و نمی‌تواند دو گل بزند و حذف می‌شود اما در حالت دوم تیم با همان حال و با ساق‌های خسته تا دقیقه ۹۰ بازی جانانه بازی می‌کند. من ادمی هستم که تا دقیقه ۹۰ این زندگی تلاش می‌کنم.

به نظر شما هوش مصنوعی می‌تواند جای مشاغل را بگیرد؟
قطع‌آدم هوش مصنوعی جای بعضی مشاغل را می‌گیرد. امامی توأم به یقین بگوییم که نمی‌تواند جای بعضی مشاغل را بگیرد. برای مثال می‌تواند جای کار طراحی عادی و غیر‌خلاق را راحت بگیرد. اما خیلی باید پیشرفت کند که جای فلان استادی که طراحی‌هایش خیلی خاص است را بگیرد. در ماجراجای آینده دنیا باید آن قدر شما خلاق و آینده‌نگار باشید که خود شما از روش داشته باشید. باید شما حداقل مهارت‌های پیچیده سال آینده را بگیرید و مهارت‌هایی که در سال ۲۰۳۰ یاد می‌گیرید، قطعاً با مهارت‌هایی که ۱۰ یا ۲۰ سال گذشته اش آموخته دیده‌اید فرق دارد.

دنیای بی‌اینترنت، یا با اینترنت؛ چرا؟
من ادم به عقب برگشتن نیستم. دنیای با اینترنت، دنیای توأم‌مند تر، دنیای آینده‌من. از آینده‌نمی‌ترسم. من باید خودمان را برای آینده آماده کنم، مادر ادبیات دینی خودمان هیچ وقت نگفتم که برگرد یا ۲۰ سال گذشته و زندگی کن. همیشه گفته‌ایم امید به آینده داشته باش و امید به دانستن و رشد و پیشرفت وجود دارد.

دنیا را آینده‌بی‌پژوهی کنم. شاید برای شما جالب باشد اما امسال نسل اینترنت 6G رونمایی شده بعیی سه نسل بعد از 3G و می‌گویند نسل هفت اینترنت بدون ایجاد است که واقع‌برای من خیلی عجیب است. منتظر هستم تا بینیم نسل هفتم چگونه خواهد بود. به نظرم برای همه مغایر قابل تصور است. فناوری باشیم که روز به روز خارق العاده و عجیب می‌شود، اما در عین حال در حال تبدیل شدن به یک موجود ترسناک نیز هست.

کجا و چه زمانی اینترنت خیلی به کمک ما می‌آید؟
به باور من اینترنت و رسانه در واقع به یکی از ابزارهای اصلی معیشت و زندگی مادر حوال حاضر تبدیل شده است. می‌توانم به تغییر ساعت در امسال اشاره کنم که طبق روال همیشگی ساعت، جایه جانش و بعضی از نرم افزارها به صورت خودکار ساعت را جایه جا نکرند و این فقط جنبه اعتقادی ماجراست. از دیگر ماجراهای ممکن این را می‌توانم مثال بزنم که شاید یک روز صبح زود وقتی شما توان خرید نان را نارا بردید، می‌توانید با استفاده از نرم افزارهای مختلف، نان تهیه کنید و به سیله پیک، جلوی در خانه تحویل بگیرید. پس می‌توانید یک خودرو در خواست کنید تا به محل کارتان بروید. اینترنت واقعاً می‌تواند همه جادر کنار شما بیار و دوست شما باشد.

اکنون در کجا و در چه حالتی اینترنت به ضرر ماست؟ من به این باور ندارم که بهره‌مندی از اینترنت به ضرر ما باشد. شما آیا می‌توانید بگویید استفاده از خودرو به ضرر ما است؟

بله ممکن است با همان خود رو بداند یک نفر را به قتل برسانم. حتی اقامه ای پدر و مادر من می‌توانند به سیله خودرو صدمه بینند، در نتیجه استفاده از خودرو آیا بد است؟
به نظرم اینترنت هم مانند یک ماشین است و شمامی توائید جدا از بهره‌برداری مثبت، از آن سوءاستفاده کنید و مانند یک چاقوی دو لبه است. این ماجرا هم به ارائه‌دهنده اینترنت و نیز مصرف‌کننده اینترنت مربوط می‌شود. من می‌توانم در بستر اینترنت یک بازی درست کنم که مضر باشد یا برعکس یک بازی بسازم که مفید باشد. من حتی به عنوان مصرف‌کننده می‌توانم از یک بازی بداستفاده کنم و یام از همان بازی، خوب بهر بیرم.

چگونه می‌توانیم برای پیشرفت خودمان، از اینترنت و فضای مجازی استفاده سالم داشته باشیم؟
بعضی‌ها می‌گویند چاقو را می‌توان هم در عمل جراحی و هم دیگر جای استفاده کرد. به نظرم ربطی به خود چاقو ندارد بلکه به خود کاربر و مصرف‌کننده ارتباط دارد. یعنی باید توأم‌شده باشیم تا این جاقو بتوانم استفاده مفید کنم. به نظرم باید آموزش، راهکار، کاربرد و استفاده‌های مفید از اینترنت را به افراد مختلف آموخت داد تا توأم‌شده باشیم. متعجب نکرده به این دلیل که همیشه سعی می‌کنم مسائل روز

اولین مواجهه شما با اینترنت کجا و چه زمانی بود؟
پرزنگ‌ترین خاطره من با اینترنت سال ۲۰۰۰ میلادی مصادف با بازی‌های جام ملت‌های اروپا بود. در آن زمان در محل کار پدرم مشغول جست و جو در اینترنت می‌شدم. آن زمان بیشتر علاقه به جست و جو درباره بازیکنان فوتبال، تماشاگران و حال و هوای بازی‌های جام ملت‌های اروپا و جام جهانی ۲۰۰۶ داشتم و این خاطره برای من هنوز تاکنون باقی مانده است.

ناچند سال بعد از آن سال، متوجه شدم پدرم از قصد من را با اینترنت آشنا کرد تا متجوحة جست و جوهای من در این فضای اشنا شود.
در زمان نوجوانی شما، اینترنت را بیشتر با چه خوبی و بدی‌هایی می‌شنختند؟

در زمان ما پیام‌رسان‌های یاهو بود. البته پیام‌رسان‌های مختلف غیر از یاهو وجود نداشت. کم با جلوگفتن زمان، در زمان دانشجویی با برنامه فیسبوک آشنا شدم. در واقعیت من اینترنت و تعامل در آن را زید و خانواده یادگرفته‌ام. طبیعتاً در آن زمان مانند اکنون بدی و خوبی‌های بسیار زیادی داشت؛ برای مثال می‌توانم به این موضوع اشاره کنم که من در زمان مدرسه، به دلیل مشت بودن نمی‌توانست سوالات خودم را مطرح کنم و بیشتر همین سوالات را زگوگل می‌پرسیدم. البته گاهی هم خانواده برای پاسخ به سوالاتم حضور داشتند.

در نهایت فکر می‌کنم همیشه خواسته‌ام که به صورت کاربردی رشد کنم و خدانيگ آنقدر آدم‌های خوبی در بین مسیر قرار داده‌ام. لحظات از اینترنت به عنوان کارپژوهشی استفاده کنم. در حال حاضر نیز با عنوان ایده‌یابی از اینترنت استفاده می‌کنم و اینترنت در حال حاضر کمک‌کننده من است.

برنامه‌های اینترنتی محدود و سرعت کم آن زمان یا اینترنت پرسرعت و دنیای عجیب‌الان؟ کدام را ترجیح می‌دهید؟
طبیعتاً من موافق فرزند زمان بودن هستم. من می‌خواهم در فضای روز زندگی کنم و در این فضای آن‌تیرگی‌دار باشم. در عصر حاضر با محدودیت جهانی فکر و با محدودیت جهانی این‌گذار باشیم. این روزه‌شما باید پژوهش‌های گستردۀ داشته باشید و از دنیا و از اتفاقات باخبر شوید و در حقیقت من دنیای اینترنت پرسرعت عجیب را ترجیح می‌دهم. البته بعضی‌ها از آرامش نبود اینترنت را دوست دارند اما بالاخره مادر این عصر زندگی می‌کنیم و درون غار نیستیم.

با پیشرفت‌های اینترنتی هرچه بیشتر اینترنت آیا هنوز چیزی برای تعجب در این دنیای فناوری وجود دارد؟
به نظرم هنوز خیلی وقت مانده تا اینترنت و این پدیده متعجب شویم. تا به حال هر چیزی که در این دنیا رخ داده، حداقل من را متعجب نکرده به این دلیل که همیشه سعی می‌کنم مسائل روز